

PÓLFABRYKATY Z DREWNA	NORMA BRANŻOWA	BN-65
	Wetna drzewna wtórna opakowaniowa	7116-01
		Grupa katalogowa IX 23
Packing wood wool	Laine de bois d'emballage	Древесная стружка для упаковки

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest wełna drzewna wtórna przeznaczona do pakowania różnych wyrobów (jako element pomocniczy), oprócz artykułów żywnościowych.

1.2. Oznaczenie

WEŁNA DRZEWNA WTÓRNA OPAKOWANIOWA - BN-65/7116-01

1.3. Normy związane

- PN-66/D-01000 Wady drewna
 PN-69/D-04100 Drewno. Oznaczanie wilgotności
 PN-67/M-80026 Druty okrągłe ze stali niskowęglowej ogólnego przeznaczenia
 PN-64/0-79021 System wymiarowy opakowań

2. WYMAGANIA TECHNICZNE

2.1. Materiał. W skład wełny drzewnej wtórnej mogą wchodzić wiórki z drewna drzew iglastych i liściastych w dowolnej proporcji.

2.2. Wymiary wiórków. Grubość i szerokość wiórków może być dowolna. Najmniejsza długość wiórków powinna wynosić 100 mm. Dopuszcza się obecność krótszych wiórków do 50 mm, w ilości 10% wag.

2.3. Wilgotność wełny drzewnej wtórnej powinna być nie większa niż 21%.

2.4. Wady i zanieczyszczenia dopuszczalne: sinizna, zaszarzenie, twardzica, zaparzenie do 5% wg PN-66/D-01000; obecność piasku do 1%, obecność papieru, tektury, sznurka i odpadów papierniczych do 2%, obecność ciał obcych, jak np.: metale, stłuczka do 0,25%.

2.5. Wady i zanieczyszczenia niedopuszczalne: zgnilizna miękka i twarda, czerwień, pleśń, kora wg PN-66/D-01000.

2.6. Zapach obcy - dopuszczalny.

3. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

3.1. Pakowanie

3.1.1. Wymiary bel. Sprasowane bele powinny mieć wymiary zgodne z PN-64/0-79021, ponadto dopuszcza się bele o wymiarach 1000 × 600 × 500 mm.

Instytut Celulozowo-Papierniczy

Ustanowiona przez Zjednoczenie Przemysłu Leśnego w porozumieniu z Instytutem Celulozowo-Papierniczym i Centralą Surowców Wtórnych dnia 12 kwietnia 1965 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji od dnia 24 września 1965 r. (Mon. Pol. nr 51/1965 poz. 271)

3.1.2. Waga beli brutto nie powinna przekraczać 75 kg. Tara beli nie powinna przekraczać 5% wagi brutto.

3.1.3. Sposób pakowania

3.1.3.1. Bela wiązana na krzyż. Sprasowana zawartość beli powinna być ściągnięta czterema krzyżującymi się drutami. Pod drut na dwa przeciwległe boki beli należy podłożyć dwa lub trzy odcinki drewna albo tektury odpadowej w celu zabezpieczenia kształtu beli. Końce każdego drutu powinny być skręcone i podwinięte do środka.

Do wiązania beli należy używać drutu żarzonego o średnicy $1,8 \div 2,5$ mm, stal X, goły miękki wg PN-67/M-80026. Dopuszcza się stosowanie drutu używanego.

3.1.3.2. Bela wiązana czterema drutami równoległymi. Sprasowana zawartość beli powinna być ściągnięta czterema równoległe względem siebie ułożonymi drutami i umiejscowionymi prostopadle do najdłuższego boku.

Sposób wiązania drutu i jego rodzaj wg 3.1.3.1.

3.1.4. Znakowanie. Każda bela powinna mieć trwale przymocowaną przywieszkę o wymiarach około 74×105 mm. Zaleca się, aby przywieszka była podsunęta pod drut.

Przywieszka powinna zawierać co najmniej:

- a) nazwę i adres dostawcy,
- b) oznaczenie wg 1.2,
- c) numer kolejny opakowania,
- d) wagę brutto,
- e) datę zapakowania,
- f) znak kontroli technicznej.

3.2. Przechowywanie

3.2.1. Wytyczne ogólne. Zapakowana wełna drzewna wtórna powinna być przechowywana w sposób zabezpieczający przed zawilżeniem, zamoczeniem lub zniszczeniem.

3.2.2. Pomieszczenie lub wiaty, w których przechowuje się wełnę drzewną wtórna, powinny być:

- a) suche,
- b) zaopatrzone w podkłady,
- c) zaopatrzone w urządzenia przeciwpożarowe.

3.2.3. Składowanie. Zapakowaną wełnę drzewną wtórna układa się na podkładach wysokości około 5 cm, w odległości od urządzeń grzejnych zgodnie z przepisami przeciwpożarowymi. Bele układa się poziomo najwyżej w pięciu przylegających do siebie rzędach.

W drewnianych i murowanych słabych konstrukcyjnie pomieszczeniach magazynowych pomiędzy stosami bel a ścianami należy pozostawić wolną przestrzeń o szerokości około 50 cm. Składowanie powinno być ściśle uzależnione od wytrzymałości poszczególnych stropów budynku pod warunkiem, żeby nie nastąpiło uszkodzenie opakowania i zawartości beli. Dopuszczalne obciążenie stropów powinno być uwidocznione w każdym pomieszczeniu. Przejścia pomiędzy rzędami powinny wynosić co najmniej 1 m.

3.3. Transport

3.3.1. Środki transportowe przeznaczone do przewozu zapakowanej wełny drzewnej wtórnej powinny być oczyszczone, suche oraz mieć zabezpieczenie chroniące ładunek transportu przed opadami atmosferycznymi.

3.4. Ładowanie. Bele należy ładować ściśle obok siebie. W wagonach kolejowych okna powinny być zamknięte. Przy drzwiach wagonu należy zostawić wolną przestrzeń na całej ich długości i o szerokości około $\frac{1}{4}$ m.

4. BADANIA TECHNICZNE

4.1. Rodzaje badań. W celu stwierdzenia zgodności z wymaganiami normy wełnę drzewną wtórną należy poddać następującym badaniom:

- a) sprawdzenie długości wiórków,
- b) sprawdzenie wilgotności,
- c) sprawdzenie obecności wad i zanieczyszczeń,
- d) sprawdzenie obecności obcego zapachu.

4.2. Pobieranie bel do badań. Do badań wymienionych w 4.1 należy pobrać, w zależności od wielkości partii, odpowiednią liczbę bel podaną w tablicy. Bele do badań należy pobierać w sposób losowy.

Przy dostawach wagonowych, jeśli umowa nie przewiduje inaczej, za partię uważa się jeden wagon wełny drzewnej wtórnej.

4.3. Pobieranie próbek wełny drzewnej wtórnej. Do badania należy pobrać z trzech różnych miejsc każdej beli, pobranej do badań z głębokości 100 ± 200 mm, próbkę w ilości po 40 ± 50 g wełny. Bele należy pobierać losowo według tablicy. Próbki należy zmieszać a następnie podzielić na dwie części: jedną z nich o masie 80 ± 100 g należy przeznaczyć do sprawdzenia wilgotności, drugą zaś o masie 40 ± 50 g do sprawdzenia długości wiórków.

Liczba bel wełny drzewnej wtórnej w partii	Liczba bel, jaką należy pobrać do badań	Liczba bel niedobrych, przy której partię należy jeszcze uznać za dobrą
1 \div 10	wszystkie	0
11 \div 100	10	1
101 \div 400	25	2

4.4. Opis badań

4.4.1. Sprawdzenie długości wiórków. Długość wiórków mierzy się z dokładnością do 1 mm za pomocą przymiaru liniowego. Do wykonania pomiaru pobiera się na ślepo około 25 wiórków z każdej wylosowanej beli. Średnie arytmetyczne długości otrzymane w wyniku pomiaru powinny mieścić się w granicach podanych w 2.2.

4.4.2. Sprawdzenie wilgotności. Próbki wełny drzewnej wtórnej poddaje się badaniu metodą suszarkowo-wagową wg PN-69/D-04100. Dopuszcza się również korzystanie z wilgotnościomierza elektrycznego.

4.4.3. Sprawdzenie wad dopuszczalnych i niedopuszczalnych. Badanie polega na stwierdzeniu zgodności wełny z wymaganiami podanymi w 2.4 i 2.5.

4.4.4. Sprawdzenie zapachu przeprowadza się organoleptycznie.

4.5. Ocena wyników badań

4.5.1. Bela dobra. Badaną belę należy uznać za dobrą, jeśli wszystkie badania wymienione w 4.1 dadzą wynik dodatni.

4.5.2. Bela niedobra. Badaną belę należy uznać za niedobłą, jeśli chociażby jedno z badań wymienionych w 4.1 da wynik ujemny.

4.5.3. Partia zgodna z wymaganiami normy. Partię wełny drzewnej wtórnej należy uznać za zgodną z wymaganiami normy, jeśli liczba bel niedobrych spośród pobranych do badań nie przekroczy liczby podanej w tablicy.

4.5.4. Partia niezgodna z wymaganiami normy. Partię wełny drzewnej wtórnej należy uznać za niezgodną z wymaganiami normy, jeśli liczba bel niedobrych spośród pobranych do badań będzie większa od liczby podanej w tablicy.

K O N I E C

Informacje dodatkowe

INFORMACJE DODATKOWE

Uwagi do wydania V. W stosunku do wydania IV - bez zmian.